

REVISTA

El mestre Ruera, a través de la Premsa

Última Hora

«Corresponent al XIVe Festival de la «Societat Internacional per la Música Contemporànea», la nostra «Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent» donà diumenge al matí, al Palau de Belles Arts, un concert d'obres escrites per a banda. Hi figurava l'estrena de tres obres ben importants.

Primerament sentírem «Tres moviments simfònics», del compositor català Josep M. Ruera, inspirats en els cants de la Grècia antiga, partitura d'una gran sensibilitat, fresca i melòdica, on els instruments són tractats amb un profund coneixement tècnic i amb una gran seguretat. Com el seu nom indica, conté tres temps: «Pastoral», «Dansa» i «Nupcial». Tots ells tenen una característica fresca i descriptiva, entre els quals remarcarem, especialment, «Nupcial», l'últim; que té una placidesa i un major encís.

L'obra i el seu autor, que dirigí la partitura, foren llargament aplaudits.»

La Rambla

«Tres moviments simfònics», de Josep M. Ruera, és l'obra —podríem dir— amb què aquest conegut compositor inicià la seva entrada al camp de la Música de Càmera.

Aquesta producció està basada en temes i cants de la Grècia antiga. L'obra està escrita en un caràcter descriptiu. L'autor divideix l'obra en tres parts: Pastoral, Dansa i Nupcial. La part més recida és la Dansa, on l'autor torna a trobar el seu ambient i la desenrotlla en forma de sardana —que és el seu fort— i aconseguix unes modalitats plenes de ritme i sonoritat dintre un modernisme interesantíssim. La «Pastoral» i «Nupcial», on el to descriptiu general de l'obra es dibuixa amb més força, serveix perquè l'autor ens mostri la seva vàlua d'artista i un perfecte coneixement del valor de sonoritat de la instrumentació.

Dirigí personalment la seva obra i al final una sorollosa ovació coronà l'èxit de l'autor i intèrprets.»

JOAN ROIG

La Publicitat

«Josep M. Ruera ens féu escoltar «Tres moviments simfònics» —Pastoral, Dansa i Nupcial— per a instruments de vent, basats, segons ens diu el propi autor, en els cants de la Grècia antiga. L'obra té una sòlida envergadura i descabdella un programa ben bastit i suggestiu. L'estructura simfònica és tractada amb força domini de la forma i amb una eloqüència que palesa molta inventiva i forta musicalitat.»

La Veu de Catalunya

«L'estrena de «Tres moviments simfònics» del mestre Josep M. Ruera posà de seguida de manifest la personalitat cada vegada més acusada d'aquest jove mestre compositor. No es tracta, com sembla indicar el títol, de tres moviments isolats, sinó de tres parts d'un veritable poema musical, al qual, segons ens digué el propi autor, manca encara la darrera part. Els temes són basats segons els sistemes modals de l'antiga Grècia, per bé que enmot-

llats dins l'ambient modern i desenrotllats amplament amb tots els recursos de la música dels nostres temps. L'autor, amb la seva música, evoca imatges, escenes i paisatges de la vella Hellada i ens situa en l'ambient volgut amb uns lemes d'Homer i d'Aristòtil. El primer moviment és una «Pastoral» deliciosa de color i plena de caràcter; el segon una «Dansa» plenament reeixida i el tercer, «Nupcial», descripció d'una escena de noces, és ric de contrastos i no desentona dels dos primers. Tota l'obra està admirablement treballada i és profundament pensada. L'orquestra de vent, per a la qual és escrita l'obra, sona sempre neta i variada i els temes hi són en tot moment desenvolupats amb traça i amb un coneixement perfecte de l'ofici. Josep M. Ruera, amb aquesta obra, digna del més gran respecte i atenció, s'ha posat a l'alçada d'un dels nostres millors compositors. El públic així ho comprengué i li tributà una llarga i ben merescuda ovació.»

J. LL.

El Correo Catalán

«Los «Tres movimientos simfónicos» del ya aplaudido maestro Ruera consiguieron mucho aplauso por su desenfadado e interesante factura. «Pastoral», «Dansa» y «Nupcial» forman el tríptico que dirigió su propio autor.»

J. B. de P.

El Matí

«El Palau de Belles Arts s'atapei com poques hem vist per a escoltar aquest concert de música moderna que debutà amb «Tres moviments simfònics», del compositor granollerí Josep M. Ruera. Contra allò que podria fer suposar el títol, es tracta més aviat d'un poema en tres parts i amb el seu argument, que es desenvolupa a la Grècia antiga, dels cants de la qual surten els motius generadors o temes musicals de l'obra. Aquesta debuta amb una «Pastoral» que no dubtaríem a qualificar com una excel·lent composició a posar en la millor producció dels nostres autors. Els temes hi són clars i ben desenvolupats

i treient partit dels sons que ofereix cada grup d'instruments, tot i el peu forçat que aquests hagin d'ésser de vent. Hi ha en tot el tros una bella evocació d'ambient i una gran pasta sonora. No trobem tan fel·liços els altres dos fragments, per bé que semblin molt ben treballats a través del terrabastall bandístic. El mestre Ruera ha presentat una obra d'empenta, que fou rígida per ell mateix, i escoltà molts aplaudiments.»

OBERON

Diario de Barcelona

«Bajo la dirección del autor nuestra admirable Banda interpretó «Tres movimientos simfónicos» del compositor catalán José M. Ruera, conocido ventajosamente por haber ejecutado en otra ocasión la misma Banda la sardana «La Verge catalana». Esta vez José M. Ruera presenta una obra trazada con mucho dominio de la técnica y basada sobre temas griegos con los cuales se ha identificado por completo a juzgar por los resultados obtenidos en los tres tiempos de que consta la composición.»

L'Instant

«Quant a l'obra del jove compositor Josep M. Ruera, «Tres moviments simfònics», revela un temperament abrandat, una autèntica passió creadora que troba expressió en un lèxic ja madur que evidència la forta cultura musical d'aquest jove músic.»

PALAU

La Noche

«El primer concierto del Festival de la S. I. M. C. ha estado confiado a la Banda Municipal de Barcelona y en él fueron interpretadas, en primera audición, tres obras de sendos compositores contemporáneos. La primera, según orden de programa, fué la titulada «Tres movimientos simfónicos», y su autor, el compositor catalán José M. Ruera, que ya anteriormente había logrado un gran triunfo en un concierto de la mencionada orquesta de instrumentos de viento barcelonesa, con su bellísima sardana «La Verge Catalana». En estos «Tres movimientos simfónicos», Ruera ha basado la génesis temática en reminiscencias subjetivas producidas en su sensibilidad por los «melismos» de la antigua Grecia, que asimilados por el compositor le han sugerido temas y estructuras modales en los que la concepción helénica del músico no desdeña los procedimientos actuales de expresión sonora, sino que por el contrario los emplea categorizándolos en un ámbito de búsqueda y a veces lograda serenidad, casi en una especie de hieratismo contemplativo del que no logran sacarle del todo los imperativos dinámicos de la danza dionisiaca, uno de los pasajes más bellos del primer movimiento: «Pastoral» y del segundo: «Dansa», ni el dramatismo conceptivo del tercer movimiento: «Nupcial».

La obra de Ruera es ya una realidad musical digna de consideración y sobre todo es una iniciación pletórica de anuncios de posibilidades futuras. Fué dirigida admirablemente por el propio autor y acogida por el público con vivo entusiasmo.»

LUIS GONGORA

Un dels retrats més reeixits de Francesca Serra, la senyoreta Antònia Carrera Xirau